

јавног конкурса. Жалбене комисије имају сва овлашћења другостепеног органа и примењују закон којим се уређује општи управни поступак.

Жалбена комисија је дужна да одлучи о жалби у року од 30 дана од дана њеног пријема ако Законом о државним службеницима није друкчије одређено, иначе се сматра да је жалба одбијена. О жалби на закључак о одбацивању пријаве на конкурс за попуњавање слободних радних места жалбена комисија је дужна да одлучи у року од осам дана од дана њеног пријема, иначе се сматра да је жалба одбијена.

Против одлуке жалбене комисије може да се покрене управни спор.

О жалбама државних службеника из органа државне управе, служби Владе и Државног правобранилаштва одлучује Жалбена комисија Владе, а о жалбама државних службеника из судова и јавних тужилаштава – Жалбена комисија судова и Жалбена комисија јавног тужилаштва. О жалбама државних службеника из осталих државних органа одлучују жалбене комисије које се образују њиховим актима.

Жалбене комисије су у свом раду самосталне и раде у већима од три члана. Број чланова жалбене комисије одређује државни орган или тело надлежно за именовање и разрешење чланова жалбене комисије, тако да тај број не буде мањи од седам (Жалбена комисија Владе), односно пет (остале жалбене комисије). Чланови жалбене комисије и, међу њима, председник жалбене комисије именују се на пет година и могу да буду поново именовани.

Чланови жалбених комисија имају право на накнаду за рад, чију висину одређује Влада.

Дужност члана жалбене комисије престаје кад протекне време на које је именован, ако поднесе писмену оставку, навршењем радног века или разрешењем. Уместо члана жалбене комисије коме је дужност престала пре времена именује се нови, до окончања мандата жалбене комисије.

Члан жалбене комисије разрешава се ако несавесно врши своје дужности или ако је осуђен на казну затвора од најмање шест месеци или за кажњиво дело које га чини недостојним дужности у жалбеној комисији. Члан жалбене комисије који је именован међу државним службеницима разрешава се и ако престане да буде државни службеник или му коначним решењем буде изречена дисциплинска казна. Председник жалбене комисије разрешава се дужности председника ако је несавесно или неуспешно врши. Против решења о разрешењу жалба није допуштена, али може да се покрене управни спор.

Жалбене комисије најмање једном годишње подносе извештаје о свом раду државним органима и телима надлежним за именовање чланова жалбених комисија.

На интернет презентацији државног органа који обавља стручно-техничке и административне послове за жалбену комисију објављују се одлуке жалбене комисије о питањима која су најчешће предмет одлучивања жалбене комисије у складу са прописом о заштити података о личности.

Чланове Жалбене комисије Владе и, међу њима, председника Жалбене комисије именује Влада међу државним службеницима који су дипломирани правници са најмање пет година радног у правној струци, на предлог министра надлежног за послове управе.

При предлагању кандидата, министар надлежан за послове управе дужан је да води рачуна о познавању прописа о раду у државној управи и о управном поступку.

Председника и чланове Жалбене комисије судова именује Високи савет судства, међу државним службеницима из судова. Председника и чланове Жалбене комисије јавног тужилаштва именује Државно веће тужилаца, међу државним службеницима из јавних тужилаштава.

Председници жалбених комисија Владе и правосуђа врше искључиво дужност председника жалбене комисије, као државни службеници, и после престанка дужности председника имају право да се врате на своје или друго одговарајуће радно место у државном органу.

Стручно-техничке и административне послове за Жалбену комисију Владе врши Служба за управљање кадровима, код које се обезбеђују средства за рад комисије.